

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดจำนวน ที่ตั้ง เขตศาล และวันเปิดทำการ
ของศาลอุทธรณ์ภาค (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๕๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
เป็นปีที่ ๖๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตศาลอุทธรณ์ภาค ๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. ๒๕๓๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวน ที่ตั้ง เขตศาล
และวันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์ภาค (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวน ที่ตั้ง
เขตศาล และวันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา
กำหนดจำนวน ที่ตั้ง เขตศาล และวันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์ภาค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

“(๕) ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ มีเขตศาลในจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครพนม จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดสกลนคร จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวน ที่ตั้ง เขตศาล และวันเปิดทำการศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวน ที่ตั้ง เขตศาล และวันเปิดทำการศาลอุทธรณ์ภาค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้จังหวัดหนองคายอยู่ใน เขตศาลอุทธรณ์ภาค ๔ แต่ในปัจจุบันพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดให้แยกอำเภอเซกา อำเภอโซ่พิสัย อำเภอบุ่งคล้า อำเภอบึงกาฬ อำเภอบึงโขงหลง อำเภอปากคาด อำเภอพรเจริญ และอำเภอศรีวิไล ออกจากการปกครองของจังหวัดหนองคาย รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดบึงกาฬ สมควรกำหนดให้จังหวัดบึงกาฬอยู่ใน เขตศาลอุทธรณ์ภาค ๔ และโดยที่มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. ๒๕๓๒ บัญญัติให้จัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้น ส่วนจำนวนและที่ตั้งจะอยู่ ณ ที่ใด มีเขตศาลเพียงไร และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้